

Natus 12. Julij 1648. Deffatus 1. Junij 1670.

I. H. S.

En Christelig och Enfaldig

Lijk-Predikan

Behaff then gudfruchtige Konungens Hi. hie jem-
merliga flagan/ som then andertike Propheten Esaias uti
thet 38 cap. 10. 11. 12. 13. och 14. verser be-
skriffwit haffwer/

Om

Dödsens hastiga senninge Bodh/

Predikat.

Tå

Then Gudfruchtige/ Skickelige och Wällärde unga Person
och Studiosus.

DN. SAMUEL LAU-

RENTII Zernberg/

Hwilken i Hexranom saligen/ doch oförmodeligen och mycket
hastige vthi Upsala Stad Anno 1670 den 1 Junij/ sit
Lijff ända moste/ ther ifrån sedan heemsförder.

Och

Dominica 16 Trinitatis, som war then 18 Sept. bleff med tils
börlig Lijk-proces vthi sina Föräldrars Grass i
Stinssattebergs Kyrckia begrafwen

Uff

AARONE OLAI HUDV. HELSINGO
ibidem Pastore.

Tryckt i Wästeråhs hoos Boethium Hagen/ C. & G. T.
Anno 1671.

Ther Wälachtade/ Förståndige och konstrike
Mannen

M^r. Lars Jönsson Belgmakare /

Sampt hans elskelige k. Maka

Ther Gudfruchtige/ Dygdeoch Hedersamme Hustru

Hust. Gunila Kortz Dotter.

Medh

Begges theras käre/ nu och endeste Barn/

J. CATHERINA LARS Dotter Zernberg.

Mine k. åhörare och goda förtroende Grannar

Å K

Thenne eenfaldige/ doch wälmeente Lijpredikan/ til
itt wenslaps tekn/ effter theras åstundan och be-
gäran skriffteligen öfwerfändt

Åff

A. O. H. H.

J Nampn Faders / Sons och the
Helige Andes. Amen.

Autsinnige fromme Christne Men-
nistior. Enär then Gudfruchtige och tols-
modige Gud; Mannen Job / war stadder
vthi sin stoora wedermöda / merckte han och
såg vppå Menniskiones bedröfweliga tilstånd här i wer-
denne / **at** ifrån Moderlyfswet / in til thes the i Syr. 41, 16
jordenne / then alles wår moder är / begraffne
warda. **T**å vthbrast han och sade: Mennistian Job. 14, 16
aff **D**winno född / leffwer här en lüten tydh /
och är full med oroligheet / wexer op som itt
Blomster / och faller aff / flyhr bort som een
Skugge och bliffwer ick.

Vthi thesse här orden affmålar Gud; Mannen Job he-
la Menniskiones leffwerne / och låter os för ögonen se /
först Menniskiones ursprung / thet wara (nest
Slapelsen) aff **D**winno född / hwilken födelse och
härkompst är så elendig / at R. David säger Menniski-
an wara född aff syndelig **S**ädh / och aff moderen Psalma. 56
i synden **A**flaet.

Thet samma bejakar Apostolen Paulus / säffandes :
os wara aff Naturen **W**redennes **B**arn. Eph. 2, 3.
Aff Och

och ther til medh går then samma Födelsen intet aff / ut
 than Sweda och wäret / thet Gudh Swinnan uppå lade /
 strax hon haffwer fallit / för itt Synndastraff / ther han sade:
 Gen. 3, 16. Jagh skal så tigh mycken Wedermödo / så tu
 aflat haffwer / skal tu föda tin Barn medh
 sweda / altså är thet så Menniskiones första låat i then
 Sap. 7, 4. na Werldenne / gråat / som Salomon talar.

Thet andra Menniskiones Leswerne säger Job:
 att hon lesswer een litten tjdh. Wi wette: att
 alla Menniskior elsta Liffwet / och fruchta för Döden /
 ty ingen haatar sitt eget Kött / säger Paulus. Nu
 ehuruwel Menniskian elskar Liffwet / moste hon likwel
 för än hon wil / och thet förmodar / hädan döo / så at thet
 är een ganska litten tjdh Menniskian får lesswa här i
 Werldenne / somblige döo strax the äro födda / ja uthi
 sielfwa Moderliffwet / om the än skönt lessde 100 åhr / och
 ther vthöffwer / så är thet likwel een litten tjdh / som Pa-
 Gen. 47, 9. triarchen Jacob sade: Mins elendes tjdh är 130
 åhr / litten och onder är mins elendes Tjdh /
 och räcker intet til mina Fäders elendes Tjdh.
 Ehuru Patriarchen lessde nu så länge / fallar han likwel
 thet een litten Tjdh.

Må nu thenna lizla Tjden wara godh
 och luffligh?

Ther til swarar Job: Nej / ty han är ful med Or-
 roligheet / som han och thet samma talar uthi ett ans-
 nat

nat capitel. **M**oste icke Menniskan alltid wa-
 ra i Strijd på Jordenne. Christus Jesus Gudz Jok. 7, 4
 Son säger thet samma: I skolen gråta och jemra
 edher / i skolen warda bedröfwade. Så at
 här är alltid / utwertes strijd och inwertes råd-
 hoga. Och är förthen skul så med then korta tiden / wi
 leffwa här i Werldenne / som then dageliga förfarenhee-
 ten vittnar / och wi sedan nogsampt see / vthaff Mennis-
 skiones heela luffztid och gemena leffwerne / at såsom
 Menniskan bliffwer född med stoor sweda / ja så stoor /
 at thet kostar monga Menniskiors Luff / altså vpfödes
 och hon med stort bekymber / at hon vthi sin späda ål-
 der / är både sig och androm til beswär / och thet Gudh
 them vthi sina fahrligheeter icke nådeligen bewaradhe
 med sine H. Englar / skulle the snart nogh bliffwa för-
 derfwade. Och omsider / när hon kommer til the åh-
 ren / at skåål och förnufftet begynna tiltaga / at hon kan
 göra åtskildnat emellan höger och wånster / så moste the
 vnder Zuchtemestarens Hand (förståendes them som
 wål och wiffligen sina Barn vptuchta wilja) hwilket in-
 tet skeer vthan twång / som wi kunna see här vthaff: at
 enär en wil sättia sina Barn / til bokliga konster / thet
 at studera och flitelligen öffwa sigh / så skeer thet icke
 wålwilliogi / vthan med twingande / så at heela then tids-
 den / en vnder Zuchtemästarens Hand är / är thet lyka
 såsom han wore vnder itt Dof och bunden / och dagelis-
 gen längtar thet effter / at han thet ifrån slippa motte /
 A ij och

och sedan komma til nogon bättre fröhet/ ther han får råda (som han menar) sielffwer / med stark inbilning / at ta skal alt wäl aflöpa.

Men förfarenheeten lærer / at fast annorlunda tilgår / ty enär ungdomens uptuchtelse slepper / så komma andra beswär och fahrligheter / och är icke annat / så kommer likwel then onda naturen / och förer Menniskan til allehanda slags welluster / och sätter Menniskan neder vthi stoorra grofwa Synder: Exempel hafwe wti vthi R. David. Vnder tydhen nedersencker Menniskan sigh

2, Sam, 11,

vthi Girigheet / vthi swalg och Dryckenstap / vthaff hwilka laster Menniskan bliffwer heel förderffwat / der före warnar Christus Guds Son os ther ifrån hoos

Luc, 21,

1, Tim, 6, 10,

Lucam 21 cap. och A. Paulus kallar then en Root til alt ondt. Och hoo kan omtala alt thet onda / och al then bedröfwelse som Menniskan moste igenom gåå /

ty synden föllier Menniskan effter så lenge hon lefwer / ty hon lodar wid Menniskan. Therföre bad

Hebr, 12, 1,

Rom, 7, 24,

A. Paulus och sade: Jag arme Menniskia hoo skal lösa mig ifrån thenna dödzens kropp.

Och oansedt Menniskan upwäxer såsom itt Blomster (som Job talar) så komma lijkwäl åtskilliga bedröfwelses Wäder / som igenom blåsa henne så hårdt at hon uppå sidstonne bliffwer öfwerwunnen / neder til Jorden slagen och hasteligen förswunnen / som wti nu här Exempel för ögonen hafwa.

Ther uppå kommer så ånlig Alderdomen / hwilken

ken haffwer med sig många feel och bräckeligheter/ nem-
 bligen/ som Job talar: **Faller aff/ flyr bort som en**
Skugge / och bliffwer icke. Thetta besinnade
 Konung David/ när han sade: förkasta migh icke vthi
 min Alderdom / och öffwergiff mig icke när iag Swag-
 warder. Så at enär alderdomen komer / och instiger
 hoos Menniskian/ så haffwer han monga rum ther han
 låter sig see; hoos somblige Menniskior sätter han sigh
 vppå hufwudhet / och låter sigh see vthi Menniskiones
Gråå Håår / hoos sombligom uti Sronen och
Sgonen / i thet att hörsten och Synen såå sina feel.
 Hoos sombligom vthi thetas **Armar/ Händer och**
Fötter / och annorstedes vppå Menniskiones lemar/
 ther han inkomer/ och så hårdt sig insticker at han bort-
 tager så småningom Menniskiones Kraffter/ in til thes
 ther ingen mera macht är. Om hwilket then wïse Sal-
 mon skriffwer vthtryckeligen/ i thet 12 cap. thet nu tiden
 intet med giffwer at upräkna.

Psalma. 71. 94

Eccl. 12.

Och vthgången vppå alt thetta / är tå stelffwa
Döden / så at dhet bliffwer thet gamla förbundhet /
tu måste dö. Thet samma wïtnar R. David/ sejan-
 des: **Hoo är then som lefwer / och icke seer dö-**
den ? är förthenstul Menniskiones heela Lufstid intet
 annat än en continuerlig dödh/ såsom wï seom vppå
 them / som haffwa vthleswat sin Spåda Barndoms-
 tidh/ och sin Ungdoms tidh/ at the äre så myckit döde/
 och then som haffwer lefwat sin halfwa Alder / så är
 hoo

Syr. 14.

Psal. 89. 496

han halvdödh/ och så bort äth/ty then tiden som fram-
 farin är/ han är intet mehtra til/ han är bortflydd som en
 1 Cor. 15, 32. Skugge/ som Job säger. Thetta betrachtade Apost.
 Paulus när han sade: Jag döör hwar dag.

Om nu någon wil effterfråga orsaken til alt thetta /
 Job. 5, 6. så får han then igen vthi Hiobs Books 5 cap. dher han
 säger: Wedermödan går icke vp aff Jorden-
 ne/ och olyckan wexer icke vp aff åkrenom/ u-
 tan Menniskian warder född til olyckan/ så-
 som Fogelen til at flyga. Alt therföre see wij
 wel hwadan Menniskiones elendigheet komer/ nembliz-
 gen/ vthaff then medfödda och förderffwade Menniskio-
 nes onda Natur.

Thetta see om wij nu mehr än wij wiljom see / wara
 händt och skedt thenna wår Christendoms Sal. Broder
 som nu här ligger vppå Bären för wår Sgon. Hvil-
 ken med sit Exempel nu thetta alt bewijser / och säger til
 oss (ther så wore han singe vphåfwa sin Röst och stämma)
 2 Syr. 51, 35. vtaff then Wijse Mansens Syr. Book: Seer vppå
 mig/ iagh haffwer en lüten tjd h leffwat och
 hafft möda och arbete/ men nu haffwer iagh
 funnit en stor hugnadt. Thet är:

Job. 14: Seer vppå migh / iagh är och (som Job och
 David talar) född aff Swinno / aff Syndlig
 Pfalm. 57. Såd h och min Moder haffwer mig i Synd aflat/ ty
 Sap. 7, 5. 6. ingen Konung haffwer nogon annan begyn-
 nelse

nelse (säger Salmon) til sin födelse/ vthan alla
 hafwa enahanda ingång til lyffwet/ och lika
 vthgång.

Seer vppå min yngdom / Y unga Menniskior på
 Jordenne/ huru iag och är såsom itt Blomster
 vprunnit / och haffwer wel tänckt/ och ther vppå an-
 lagdt mina Studier, först Gudz Namn til åbra/ och
 sedan/ at iag skulle vara migh selfwan til någon nyt-
 ta/ och synnerligen at iag kunde vara min läre Föräl-
 drars ålderdoms Tröst/ vthi thetas höga ålder/ men nu
 är thet fast annorlunda/ doch effter Gudz Willia skede/
 at så iag war vthi full mening lengre at lefwa/ moste iag
 hastelig omfull och vppå thetta här sättet hädan komna.

Seer vppå min Lyffstid huru kort han varit hafver/
 i thet iagh här allenast een lyten tydh leffwat
 haffwer.

Seer vppå mitt leffwerne/ hwilket intet annat haf-
 wer varit/ än fullt med oroligheet.

Seer vppå min hastiga ändalyche/ huru iag haff-
 wer fallit aff/ flyt bort som en Skugge / och
 bliffwer icke / ja/ så iag minst thetta tänckte och för-
 modade.

Seer och nu vppå/ synnerligen mina högtbedröfwa-
 de hiertans Föråldrar/ hwad iag haffwer wunnit/ nem-
 ligen: en öffwermotton stoor hugnat.

Syr. 51, 358

Therfore så/ I som nu leffwa vthi thetta mycket e-
 ländiga

B

lendiga och bedröfweliga Werldenne / warer altijd uti
godh beredskap til at Christeligen leffwa / vppå thet i mäs-
gen saligen döo.

Nu vppå thet wij kunna tå thet bättre alt sådant be-
tenckia och betrachta / williom wij allesammans wenda
os til Gudh H. Ord / och see granneliga til / hwadh wij
ther aff os til lärdom / tröster och förmaning kunna ach-
ta och märkia / och i förstonne bidia Gudh / om then H.
Andes hielp och bistånd medh wårs Herres och Frels-
sares Jesu Christi Böön / låsom aff ett andechtigt och
bootferdige Hierta / Fader wår 2c.

T E X T E N .

Hoos Esaiam uti thet 38. Cap.

10. Vers.

Jag sade: nu måste
iag fara til helfwetes
portar / för än iagh
det migh förmodde

och

och tenckte ännu län-
gre leffwa.

Jag sade: nu mo-
ste iagh icke meer see
HERRN- ja HERRē
uti de lefwandes lan-
de- nu måste iag icke
meer see WENNISKIOR-
när them- som deras
tjöd vtleffwa.

Vers. 14

vers. 12.

Min tid är borta
 och ifrån mig tagen
 såsom ens Heerdes
 hydda och iagh skär
 mitt Liff tvärt aff
 såsom en Wäfware
 hā slitez mig sönder
 såsom en klen tråd
 tyghtar daghen för
 mig / för än afftonen
 kommer.

iagh

Jag tenckte: motte iagh doch lesswa til morgonen? men han sönderbröt migh all min been / såsom itt Lejon: ty tu lycktar dagen för mig / för än afftonen kommer. vers. 13.

Jag leet såsom en Trana / och en Swala / och knullade såsom een Duswa / min ögon wille mig brista: jag lyder nöd / lysa mig. vers. 14.

I N T R O I T U S.

Dhi hwad tilstånd och legenhet den Gudfruchtige Konung Hischias hafwer varit för än han hafwer kommit til desse här orden / finne wi igen vthaff thet 37. cap. såsom och vthaff then andra Konungeboken / och 2. Chronikboken / nembligen / at Konung Hischias hafwer varit starkt belägrat vthaff then Assyriske Konungen Esa. 37
2. Reg. 19

nungen Sanherib, hwilken hade i sinnet at intaga Hie-
 rusalem ther Konungen Hirschias war / men K. Hi-
 schias badh Gud om hielp / och wardt bönhörde / så at
 K. Sanherib icke kom in i Staden / ja icke fick skuta en
 Pjål ther in. Ty Gud wille hielpa thenna Staden för
 sin tienare Davids skul. Alltså foor HERRans An-
 gel vth / och slog vthi thet Assyriske lägret hundrade fem
 och ottattio 1000. Wån / så at om morgonen lågh fullt
 med the dödas Kroppar / och then Assyriska Konungen
 moste wända om heem igen til Staden Ninive.

Esa. 37. cap.

vers. 23.

vers. 35.

vers. 36.

Es. 38.

Strax ther effter bleff K. Hirschias dödz sjuk och
 kom bod til honom utaff HERRan Gud genom Prophe-
 ten Esaiaam, at han skulle beställa om sit huus / ty han
 moste dö. Så föll K. Hirschias åter til Bönen /
 och wände sig til Weggena / och hierteligen greet och bad /
 säjandes: tenck HERRe doch huru iag för tigh
 wondrat haffwer / vthi sanning med fulkom-
 lig hierta.

vers. 3.

vers. 5.

Så kom HERRans Ord til Esaiaam, at han skulle seya
 K. Hirschia thetta: iag haffwer hört dina Bön /
 och seedt tjna Tårar / si iag wil ännu föröka
 tjna dagar i fempton åhr.

Behaff hwilket wi seem / huru krafftig en alswars-
 sam och trogen Bön är hoos thenne Gudfruchtige K.
 Hirschiam, ty med sina böner wände han twenne ting /
 först / befrielse ifrån Konungens hand aff Assyrien /
 och sedan sin lifstjds förökelse / så at Gud Alzmechtig
 gaff

gaff honom thetta til ett teckn och stadfästelse/ at Skuggan vppå Ahas sejare skulle dragas tillbaka/ och Soolen skulle gå 10 streck tillbaka.

Tå nu HERRen Gudh således alt nådige medh then Gudfruchtiga Konungen gjorde haffwer / tå kommer han til thesse här vplåste orden / och vprepeterer sin wånda/ som han haffwer warit stadder vthi / och låter see/ huru HERRen Gud honom ifrån all then bedröfwelse/ som honom förestod/ frålst och hulpt hafwer / och thesfore nu wil heembåra HERRen Gud een innerligh tackseyelse. Hwilla Ord man wil nu i HERRans Rampn sigb företaga / och them vppå efftersöliande sätt affhandla.

Först wil man eensfaldeligen sielfwa Texten för thenna närvarande Församling affhandla.

För thet andra / hwad för tanckar en Christen Menniska skall haffwa och satta om ens Menniskios hastiga död ifrån denna Werldenne/ och thet vppå några tröster oc förmaningar för the igenlesde.

Gud

Votum.

Gudh wär k. Himmelske Fader werdigas för Jesu Christi skul wara här tilstådes med sin h. Ande/ at thetta alt kunde så affhandlat bliffwa/ at thet kunde lenda Gud; Namn til loff Pröjs och åbra/ them högtbedröfwadom och of allom vthi wäret lefwerne til någon vnderättelse/ ja til Tröst/ och ändelig til ewig Saligheet Amen.

Thet första stycket/ som är om Textens förklarning/ wil man affhandla vthi effterföljande 4. Puncter.

I.

Dad nu then första Puncten anlangar/ så talar här then Gudhfruchtige Konung Hirschias om sin Graaff / således: Nu måste jag fara til helwētis Portar/ för än iagh thet migh förmodde. Thesse här orden haffwer Judarnas Konung Hirschias talat strax effter sedan han är helbregda worden/ som wij seem aff nästfölgande ord och 9 vers.

1.

Allså först talar han om Graaffwen/ lifla som the Menniskior som hafwa warit siuka/ och sedan wedersfars aff sin Siukdom/ hwilka offta tala om sin siukdoms nödh/ och hwadh the haffwa tenekt vthi stelffwa Siukdomen/ effter såsom siukdomen vnderijdhēn är så hårdh/ at the Siuka ey förmå tala / vthan the liggia såsom vthi en Dwala/ och likwäl effter then lifla mache the tā haffwa tänckia nogot / hwarest thetas Kroppar och

och Siälur effter döden skole lända / Kropparna til Jord
den och Siälarna til Gud som them giffwit haffwer /
som Salmon talar. Allså gör her R. Hirschias, han Ecl. 12, 7
förer sig til sinnes hwarest nu hans Kropp / enär han
dödh bleff / skulle lända / nemblig säger han / til helwe-
tes portar / medh hwilket han förstår Graffwen /
Hwiflorummet / ther hans salig Lekamen nederleggiat
skulle / icke så förståendes lika som han skulle haffwa
hafft mehra bekymmer och omsorg om sin döda Kropp
än om Siälen / ney / ty han hade och nogh bekymmer
om sin Siäl / som wij seom utaf then 17 vers. Ec. 38, 17
Sij om Tröst war migh stor ångslan: Men tu
leest mig wårda om mina Siäl gansta hierte-
liga / at hon icke förderffwas skulle.

Thetta här ordet helwete vthi Skrifften förståes icke
alltid om stelfwa helwete / pñorummet / ther the för-
dömda bliffwa skola / vthan och haffwer annor betydelse /
såsom här vthi thetta rummet bemerker thet Graf-
wen / äwen i samma mening talar Patriarchen Jacob
vthi thet 37 cap. Och David i then 88 Psalmen om dö-
den / och sombliga vthtyda thet om Skarselden / i hwilkas Gen. 37, 35
mening Papisterna äre. Men nu här vthi dhetta Psal. 88, 4
rummet seger R. Hirschias sig fara neder i Graffwen o-
förmodeligen / för än han thet förmodde skulle han
nu döo / effter thet bodskap han fått haffwer aff Gudh
genom Propheten Esaiam / och sedan fara neder i mör-
ka Graffwen / som wij och plega sunga :

E

Mitt

Mitt huus är mörckt/ min Sång är trång 2c.

2.

Til thet andra talar han om/ huru han skulle komma til thenna Grasswen/ thet gifwer han tillenna med theta ordet: Fara/ thet är: thet står mig före en reesa/ nembligen then sista reesan at iagh skal låta flyttia min Kropp neder i Jorden/ såsom och then gudfruchtige och ålderstigne Simeon gudeligen sade:

Luc. 20

HERRre nu låter tu tin tienare fara i fridh 2c.

Syr. 7.

Gifwe Gud wij kunna of thenna resan altidh påminna effter Syrachs ord: ehwad tu gör/ så tenc på endan/ så gör tu aldrig illa 2c.

3.

Til thet tridie beskriffwes thenna Grasswen medh Portar/ ther han säger icke en Port/ utan Portar/ thet wij och wette: at sombliga Graswar hafwa icke alenast en Döör uthan och vndertijden flere/ och ju närmar man kommer til sielfwa Graswen ju mörkare blifwer thet: Altså är thet och med wår gång til Graswena/ wij slippa intet med en ingång/ thet är med ett fors uthan fast flera/ så at thet är sant/ thet wij låsom vthi

Act. 14, 22.

Apostlagärningar: igenom myckin bedröfwelse moste wij ingå i Gudz Ryke. Och thesfore sade then Martyren S. Laurentius: gratias ago tibi Domine, quod januas tuas ingredior. Thet är: iag tackar sig HERRre Gudh/ för thet iag nu får gå igenom tjna dörrar.

Och oansedt dhessa Portar och Dörrar äre myckie tränga och swåra at igenom gå/ som wij läse hoos Matth.

att

at den porten är trång/ och den Wägen smal/ Matth 7:14
 som drager til lyffwet/ och så äro de som fin-
 na honom. Likwel haßwa the then stoorä nyttan
 med sig/ at the påminna of wår dödeligheet. Och thetta
 är then första puncten / hwad och huru han talar om
 Kellwa Grasswen.

II. Then andra puncten vchi thesse här vp-
 läsne ord/ talar han om en ätskildnad/ som wi see utaf
 then 11. versen / huru K. Hirschias swåra semrar sig
 ther off/ at han nu skulle så hastigt/ enår han thet minst
 förmodde/ skilla sig ifrån thenna här Werlden / och
 seer enkannerligen vppå twenne ätskildnader:

Först förer han sig til sinnes then rätta Gudz Ordz
 öfning/ thet han gör med thesse orden: nu moste iag
 icke meer see HERRAN / ja HERRAN vti the
 Lesswandes Lande. Hwad han nu förstår medh
 thesse ordeo/ nu moste iag icke mehr see HERRAN/ ther
 menar han med Konung David/ then liustiga Gudz
 tiensten/ som han altid wille wara och ößwa sig vchi/
 som wisse Mannen talar: han bleff ståndandes på Syr 48: 25
 sins Faders Dawidz Wäg / hwilken Prophe-
 ten Esaias honom lärde. Ty thenna war en Gudfrucht-
 tig Konung/ wistades gärna ther Gudz Ord
 bleff ößwadt/ bad hierteligen Gud / vplyß- v. 22.
 tade sina händer til Himmelen. Han gior- v. 25.
 de thet i HERRANOM behagade. Han pro-
 phetea

v. 27. pheterade med en Rijk Anda / han gaff them bedröffwadam i Zion Tröst ther the sig medh ewinnerliga trösta motte. **Behaff thesse Wisse mansens Syrachs Ord förnimme wij theenne Konungens Gudeligheet / i thet han haffwer haffte store nise til Gudz Ordh / och således mehr och mehr kommit then rätta Gudztiensten til retta som wij låsa vthaff then 2. Konungeboken huru han omkul bröte städerna / vthrotade Lunderna &c. ther han så bliffwer berömd: **Ac han så förtröstade på HERRAN Israels Gud / at ingen hans lika war effter honom / en heller för honom ibland alla Juda Konungar.****

2. Reg. 18, 4.

ibidem
verf. 50

Ioh. 6, 51.

Alle sådant förde han sig til sinnes / och wijd sig tänckte: **Nu skal iag så hastigt oförmodelig döo / och Gudztiensten vthi hans H. Tempel (thet han fallar lesswandes Lande för then stooraleffwande krafft som i Gudz Ord finnes) icke mehra see / then iagh off Gudz Nådige hielp haffwer mig ombesigtat at vpretta / hwilken haffwer kommit och sig nu så före / at icke allenast iagh ther vthaff haffwer haffte mins hiertans Frögd / vthan och andra gudsruchtige och nytelstande Menniskior haffwa slgh ther uthaff hierteligen wederqweckia låtit: Skal iag nu så hastigt ther ifrån (som han wille seya) hwem weet huru lå ther med bliffwer. **Vppå thetta sättet får iagh intet mehra see HERREN vthi hans H. Tempel.****

2.

Then andra ächskilnadhen som han seer vppå / är
åth

åtskilnaden ifrån Menniskior här på jordene/
 som wij och wäl sett uthaff thesse orden ther han säger:
 nu måste jag icke mehra see Menniskior/ när
 them som theras tid utleffwa. Wij wette at
 enär en skal allenast skillia sig här i werldenne ifrån e-
 nom/ och resa bort i fremmande Land/ eller annorstes-
 des/ thet går them mycket til hertat/ som wij haffwom
 exempel vthaff then gamle/ och unga Tobia/ enär han
 sin reesa til Rages i Meden taga skulle/ thet skedde icke
 vthan Sorg: mycket mehra enär dödsens oförmodeliga
 och hastiga åtskilnat kommer/ tå grämmer man sig fast
 mehra/ synnerligen tå enär en skal skillia sig ifrån the
 gudfruchtiga / med hwilka han et liufigit / doch lofligit
 vmgänge haffe haffwer: Men enkannerligen förstår
 han här thet liufiga samqwem han haffwer haffe vthi
 Herrans H. Tempel/ tyt han med slächterna vp Psal. 123, 4
 gåt haffwer/ nembligen/ Herrans Slächter
 som David talar. Men nu skulle han (som han tenck-
 te) ifrån alt sådant sig skillia. Och thetta är nu så
 korteligen then andra puncten.

III. Then tridie puncten vthi thesse här vp-
 läsne ord jemrar sig R. Hirschias öfwer sin korta Lijfs-
 tid/ med desse ord: Min tid är borta och ifrån
 mig tagen / såsom ens heerdes hydda / och
 jag står mit Lijf twert aff såsom en Wäfware/
 &c. Nu til at låta see thenna sin korta Lijfs-tid/ ställer
 han of för ögonen åtskillige liknelser.

K.

Then första tager han aff en Hydda/ och kallar henne ens Heerdes hydda. Wij wette/ at hyddor i thenna Werldenne äre owarachtige/ stå icke länge såsom ett annat starkt wäl upbygdt Huus på fasta Stenar och starka pålar/ uthan the äre flychtige och oskadige/ och man weet aldrig uthaff för än the liggia omkull/ ja enär man minst thet förmodar/ antingen blåsa the omkull aff starka stormwäder/ eller elliest flyttias uppå annat rum/ och ju mehra och flera gonger man flyttiar och rörer them/ thes kraslogare bliffwa the. Altså och är thet med mig/ säger Hischias, iagh seer thet är intet med mig warachtigt/ rätt som iag tänchte mig skulle leffwa/ kommer thetta dödzens hastiga Senningebod/ at iag skal flyttia min krops Hydda neder i Jorden. Så är thet och medh oss Menniskior/ wij hafwom här ingen warachtig stad/ uthan äre alltid flychtige/ öfwer hwilket K. David klagar och beder/ Gudh wille rätkna hans flycht. Thetta säg och Apostolen Petrus uppå när han sadhet/ ty iag wet/ at iag skal snarliga afleggia thenna min hydda. Altså och med Menniskian/ the få intet alla leffwa til sina 60/ 70/ och 80 åhr/ uthan så man minst förwentar döden/ tänckia ännu längre leffwa/ kommer dödzens hastiga wädertjning och blåser them omkull/ som wij nu exempel här för wåra ögon/ mehr än wij kunna omtala/ sorgeligen hafwa.

Hebr. 13.

Salm. 36.

1. Pet. 4. 14.

Z.

Then andra lijnelisen/ med hwilken K. Hischias wil

wil se leffwernes fortheet bewijfa/ låter han see aff them som medh Wåfware konst umgås medh thesse orden: iag skär mit Luff twert aff/ såsom en wåfware/ likasåsom thet haffwer sig med en Wåfware/ som med wåfnat arbetar/ at thet går honom icke altid wål til ånda/ thet likwål Wæffwaren är i mening/ och thetta hopp haffwer/ at alt skal wål aflöpa: vthan som bäst han rå ther vppå arbetar/ går honom så illa/ at han nödgas twärt affskära/ wåffwen/ altså är thet och med Menistionens Luff/ mongen sätter sig före och är i then fulla meningen at han skal länge leffwa/ och för än han wet vtass/ kommer rå then driflige Wåffwaren döden medh sin hwassa Kniff/ och så skarpt skär til/ att han lychar dagen för Menistian för än afftonen kommer. För thet andre haffwer thet sig och med en Wåff/ at ther vthi är monga tråder/ monga löpa ånda fram långs effter/ så lång som Wåffwen är/ och om thet skal rå blifwa en wåfnat aff/ måste och löpa många twärt öfwer och igenom/ och sig vppå thetta sättet sammanleggja: Altså är thet och med Menistian/ monga tänckia vppå ett långt Luff/ och see långt fram/ men så kommer likwål monga anstötters och beswårs twerra tråar/ som vndertiden stuta och sticha sig vthi och igenom Menistian/ så at ju grånare och finare wåfnat/ ju flere twår tråar behöfues ther til/ och blifwer rå sedan ingen fulkomlig Wåff/ för än han är vppå sådant sätt wåfwil til ånda. Altså och ju gudeligare en lefwer i Werldenne/ ju flera bedröfwelser och

san

2. Tim. 3, 12. fannes som A. Paulus talar: alla the der gudeli-
 gen i Christo Jesu/ willia leffwa/ moste ly-
 Psal. 34, 20. da förföllielse. Ja den Rättferdige moste
 myckit lyda. Och sidst/ ju klenare träd/ ju sna-
 rare sönderflister/ hwad är klenare och förgängeligare
 än Menniskan/ ty hon lijnas widh the aldrasörgänge-
 ligaste ting på Jordenne/ thet som nu långt är til at be-
 wiisa/ therfore säger här R. Hirschias, tu sönderflis-
 ter mig/ såsom en klen träd, Och detta är then
 andra lijnelsen medh hwilken han wil bewiisa sin lijfs-
 tids fortheet.

3. Then tridie lijnelsen/ med hwilken han will låta see sin
 korta Lyffztid/ tager han aff ett grymt och starkt
 v. 13. Leison/ thet R. Hirschias gör med desse ord: iag tenck-
 te: motte iag doch leffwa til morgons. Men
 han sönderbrööt mig all min Been/ såsom itt
 Leison. Med thesse här orden/ wille han låta see/ then
 grymma Dödzens hastigheet och grymheet först hans
 hastigheet och obarmhertighet/ uti the här orden:
 måtte iagh doch leffwa til Morgonen / som
 wij wette/ döden achtar intet vpstoff/ vthan enär han
 kommer Konar han intet / achtar ingen Böön / achtar
 hwarken rijk, eller fattig / hwarken yng eller gammal/
 achtar intet / om thet än skönt wore eende Barnet / ja
 thet käreste / så gör han ingen skonsmål / vthan rycher
 thet hastige oförmodelig / antingen thet skeer med eller
 emooth

emoot theas willia/ thet achtar han intet/ som wij i dag
 hörde uthaff Evangelio om Enckiones Sonj Nain /
 änckian hon måtte gråta och söria så diupt i hiertat hon
 wille/ och om hon än skönt med thenna konungen Hi-
 schia wille seya: ach lått min l. Son lefwa längre/ ja
 wore icke längre än til morgons/ ney/ thetta achtar then
 grymma gästen döden intet/ intet vpskoff/ ingen tjsma/
 ja icke en minus eller ögnableck.

Luc 7, 14

Sedan hans grymheet och starkheet medh
 desse orden: han sönderbröt mig all min been så-
 som itt Leyon/ wij wette at Leyonen äro mycket grym-
 ma / synnerligen tå the äro förargade och förtörnade /
 thet förfarenheeten wienar / och wij vthi historierna i-
 genfinna/ om thes starkheet finner man vthi Simsons
 gåta/ enär hans folks Barn aff stadenom then uttydde/
 ther the sade: hwad är starkare än Leyonet och
 sötare än håning/ och Salmon wienar ther han sä-
 ger: Leyon är mächtig ibland diuren/ och wen-
 der icke tillbaka för någrom. Allså och döden han
 är mähta stark / Simson han war wäl stark / enär
 han sönderreeff ett vngt Leyon i stycken/ och med sin krasse
 nederstörte Dagens huus med alt Guld ther inne war/
 som wij läse vthaff Domareboken. Men döden war
 äntå starkare/ som omkul lade then starka Simson/
 therföre emooth döden hielper hwarlen starkheet eller
 Wälde (som wij i Psalmen slunge) och i synnerheet seer
 R. Hischias vppå dödsens wälde och grymheet/
 D ther

Jud. 14, 18

Prov. 30, 30

Jud. 14, 6

Jud. 16, 29

Dan. 6, 24.

ther han säger: han sönderreess mig min been som
itt Leyon / såsom Leyonens natur är / enär the begä-
rige och beredda äre til at sönderrißwa Menniskior eller
andra Creatur / så äre the så glupna och grymma / at the
medh stor hast them sönderrißwa / som wij läse hoos
Proph. Daniele / om the Mann / som haffwa för Ko-
nungen anlagat Daniele / at the / sedan såsom Proph.
Daniel utaff Leyonkulan uptagen war / med hast förän
the komme til boenen sönderreßne bleswo. Altså wil här
K. Hichias seya i sin qwtida haffwer thet warit medh
mig / om icke Gud haffwer mig ther ifrån bewarat / at
och iag vthi alsom största hastigheet / för än iag thet för-
modde hädan ryckias stulle / ty säger han här: tu lych-
tar dagen för mig för än afftonen kommer.

Luc. 12, 19.

The naturkunnige skriffwa och om Leyonen / at enär
the soßwa / så soßwa the med öppna ögon: altså och dö-
den enär wij minst tänckia vppå honom / och äre vthi
mening / at han intet kommer än / han är longe borta /
han ligger stilla såsom soßwande / som then rikka Korn-
mannen sade: äät och driek min Siäl och war
gladh / men Gud sade til honom: tu däre / i then-
na natt skal man falla tina Siäl ifrån tigh.
Thersöre stole wij icke vara säkra / tänckandes dödden
soßwa / ney han soßwer intet / utan waker och rycker of häd-
dan enär wij minst thetta förmoda / och således lychar
dagen för än afftonen kommer / som K. Hi-
chias här twenne gongor omtalar.

10. För

IV. Gör thet fierde och thet sista vthi thesse här vp-
 läsne ord / jemrar R. Hirschias sigb öfwer Dödsens
 hårdheet och bitterheet / thet han gör medh thesse
 orden: iag leet såsom en Trana / och en Sva- V. 14.
 la / och knulade såsom en Dufwa. Vti thes-
 se här orden wil han låta see Dödzens hårdheet v-
 thi detta: at enär en Menniskia vtass siuldomsens has-
 stiga och oförmodeliga ankompst / hårdheet och starkhet
 bliffwer så utmattat / at söga någon macht är igen / så
 som thet hafwer sigb med flygande Tranor / hwilla
 länge flyga för än the sig hwila / och ju längre the fly-
 ga ju mehtra förminstas theras macht och låat som wij
 seom här vthaff / at enär thet lijder til hwiflorumen / gif-
 wa the sigb nermar och nermar Jorden eller Watnet /
 liksåsom utrottade aff flygande / thet the och låta höra
 vthi ste liud / sig tå wara utmattade / liksåsom tå or-
 kelösa Creatur.

Altså och med Menniskian / at enär the äre utbar-
 betade och utmechtade vthaff hastige och starka siul-
 domar / förminstas theras Röst / Gråt och suckandhe /
 som försarenheten lærer / och wij stelffwa plega see vp-
 på the nödlijdande och med döden strijdande Menni-
 skior / som hårde arbete och kempa med stelffwa döden /
 huru the liggia med darrande Kropp lasta sina Hender /
 Kaka och räcka sina Fötter / hiertat piclar och bultar /
 Bröftet häfwer sig vp och neder / och ögonen vnderij-
 den sättis sig vth / til thes the listwel effter döden insala-

Syr. 41, 1.

la/ såsom och här R. Hischias bitterligen klagar sig/ se-
yandes: min ögon wille migh brista / så skulle
wij tenckia thet kenneer hårdt vppå/ Siälen wil wandra
ifrån sit herberge och såsom flyttia och stillia sig ifrån
Kroppen/ såsom Wisse Mannen Sprach säger: D
dödh huru bitter ästu / enär een Menniskia
tencker vppå sig.

2.

För thet andra doch korteligen/ låter R. Hischias se
dödzens bitterheet aff en Swalas låät/ at
lijka såsom en Swala at enär hon effter sin art och na-
tur låter och stunger så skole wij mestedels merckia och
höra at hon wid ändan vppå sin låät lijka såsom står til/
så at hela hennes kropp sig rör. Altså och är thet
med somblige Menniskior/ som liggia vppå sit sista och
kempa med stelswa döden/ lijka såsom rista sig/ bista til-
samman Tanderna och skära til/ så at hela kroppen sig
ther aff gifwer/ thesöre säger then gudfruchtige Konung

v. 12.

Hischias: jag står mitt Lyff tvärt aff såsom
en Wäffware.

3.

Thet tridie med hwilket han låter see dödzens hårdhet
och bitterheet/ tager R. Hischias aff dufwors art och
natur/ at enär såsom Dufwor the hafwa flugit aff och
an/ och komma åter til sinna Doo och nästen/ eller elli-
est sette sig vppå ett rum/ så hafwa the för andra So-
glar en serdeles och vnderlig låät tilsamman; altså och
är thet medh Menniskiorna vthi Siäletogan/ ther kom-
mer en ombytlig låät/ en serdeles hiertans ångest/ som
wij

wij seom här aff R. Hirschia, såsom ock utaff R. Da-
 vidz bedröfweliga ångstan ther han således qwijder och
 talar: min hiertans ångest är stor/ hielp mig
 uthu mine Nöd. See doch vppå min jem-
 mer och elendheet/ och förlåt migh alla mina
 synder.

Ps. 25, 17, 18.

Altså hafwer och nu thenna unga Person och Stu-
 diosus Præstantissimus Dn. SAMUEL Zernberg/
 nu mehra hoos Gud salig vthan twiswel täncht / och
 vthi sit hierta suckat ther han låg och fastade sig aff och
 an vppå thet rummet/ han så hastigt och oförmodelig sit
 Liff enda måste: Ach nu måste iag så hastigt för
 än iag thet förmodde / komma neder i swar-
 ta mörcka graswena/ och bliffwa Matkarna
 til mak/ och lykewel hafwer täncht mig län-
 gre ånnu lesswa. Ach/ nu får iag intet me-
 ra här i Werldenne / vppå thetta sättet see
 HERAN/ medh läsande/ studerande, predikande
 och slungande/ och således/ sem här i Werldenne bru-
 keligit är/ öfwa mig vthi then rätta Gudztiensten/ som
 iag likwäl hafwer täncht och ther vppå anlagt mina
 studier, at iag och Gudz Rampn til åbra vthi hans H.
 Sörsambling een Christen lärare bliffwa skulle / Ach
 nu måste iag och stillia mig ifrån Menistior-
 na/ och synnerligen vthi min blomstrande yngdom så
 hastigt/ så oförmodelig och vppå ett sådant sätt / som
 iag

Gen: 37, 35.

iag aldrig hafwer tenckt/ ifrån mina hertans käre För-
äldrar/ och hwad hertans sorg lära the nu så/ iag weee
at the med Patriarchen Jacob hertelig söria och säya:
iag warder med sorg nederfarandes i Graf-
wena til min Son.

Ach min tid är nu borta och ifrån migh tagen när
them likwel som theras tid uthlesswa/ i thet at dödzens
swarta wäderijlning så hastigt nu hafwer min Kropp
hydda kulslagit och öfwerända blåst. Ach mitt Liff/
huru är tu nu så twäre affskurit? tu mitt Liff/ hwadh
äst du doch annat än en kleen tråd? effter intet stadiga-
re och warachtigare med mig är. Jagh hafwer wält
tenckt/ kunde iag ännu en tid lesswa/ ja kunde iagh ta
så lesswa til morgonen? och gifwe Gud/ at iag hafwer
nu warit hemma och legat vthi mina käre Föräldras
huus och hyddor/ och thet vppå theras bänckiar haf-
wer fått slagat mig och thet vpgifwit min anda? men
tu HERRe Gud hastar så hårdt med mig här iag ligger/
i thet tu sönderbryter all min Been såsom itt
Leijon/ och altså lychtar dagen för mig för än
afftonen kommer. Ach här iag ligger nu och ka-
star mig som een Ratt/ iag låter som en Trana/
Swala och Duffwa/ och mina ögon vthi mitt
Huffvud willia mig brista/ och min Gud hu-
ru thet nu kostar vppå/ iag ligger stoor nödh/ och HERRe
re lösa mig/ hielp mig/ och nu snart förlossa mig/ och
tag min Siäl til dig vthi then outhsepeliga Ewiga Fröge-
den och glädien. Så

Sådana ord/ vthan twiswel/ skulle thenna stickelige salige ynge Personen hafwa talat/ ther hans mache honom sådant tilläte hafwer; men thet war med honom så hastigt/ så häfftigt/ at the hastige dödzens Pjalar skyndade så hårde och fort vppå/ at then Sal. Mennistian bleff förtagen hans måål och taal/ och nappast thesse orden fick vthtala och säga/ thet the närwarande så hörde: Gudh tröste migh arme Mennistia. Hvilka ord enär han them vthtalat hade/ sedan effter en hård Kamp med döden/ sin anda vpgaff/ och således i HERNanom affsomnade.

Och thetta är nu så enfaldeligen Textens förklaring/ med thes application. Vthaff thenna Texten skulle man nu taga några lärdomar/ synnerligen thenna: hwad thet är/ som en Christen Mennistia moste taga sig före/ så enär som starka och hårda stuldomar oförmodeligen komma dragandes: nembligen wenda sina tanckar ifrån thetta werdzliga/ och tenckia vppå döden/ och thet som högnödigt är til at saligen döo. Men nu faller sådant at affhandla/ alt för långt/ alt thesfore wil man lemna thetta til en annan beqvemlig tid/ och sig til thet andra stycket förfoga/ som lyder ther om: hwad för tanckar wij skolom hafwa om en hastig brådöd.

Thet andra stycket.

Thet andra stycket / hwilket man sade skulle wara ther om: hwad tanckar och mening en Christen Mennistia bör hafwa och fatta om Men-
nistio-

niskiones hastiga död ifrå thenna werldenne. Så är thet wäl sant / at thenna lära är något swär / synnerliga tå / enär en Menniskia wil alt för diupe inskiga vchi Gudz rådfammar medh wåra wederparter / menandes : at thet är så besynnerligen hoos Gudh förordnat och beslutit / eller och som then ensaldige hopen plågar seya : ja / thet war så öde / at thet kunde in thet annorlunda ske / än hon moste vppå ett sådant sätt hasteligen döo ifrån thenna Werldenne. Nu at ensaldeligen något swara här til / så kenne jag wäl min swagheet ; men när wij williom gå til Gudz ord och see granneligen til / hwad wij ther kunna finna något til at swara ; så finne wij wäl / at Gudh Alzmechtig föruth wäl föreseer hwars och eens Menniskios uthgång och ände / thet wij seom och läsom vchi Jobz bookz 14. cap. at Menniskian haffwer sin förelagda tid hennes månaders taal är när tig : tu haffwer sat henne itt måål före ther uthöffwer warder hon icke gångandes. Men så haffwer Gud vchi förbemelte ord / icke så absolutè beslutit / lika såsom han icke skulle haffwa mache Menniskiones Lifstidh undertiden förlengia / och undertiden förkorta / hwilket alt bliffwer lemnat hoos Gudh. Wij seom vchi then 5. Skrifte aff Gudz löfften / hurn Gud loffwar sig willia förlengia Menniskiones Lifstid / af thet fierde bodhet / then som hedrar Fader och Moder honom loffwar Gudh lenge leffwa i Landena.

Så

Hiob. 14, 5.

Exod. 20.

Såsom och A. Paulus skrifwer: Hedra tin Fader Eph. 6, 2, 3.
och Moder/ hwilket är thet första bodet/ som
löfste med sig hafwer/ vppå thet tig skal wäl
gå och blifwa longlyfswat på Jordenne. Ex-
empel hafwom wij och vtaff then här gudfruchtige R.
Hilchia, som wij hörde hafwom/ at Gud förlengde hans
lijfstid til femton åhr.

Nu at och HERRen Gudh förkortar vnderlijdhen
Menniskiones lijfstid/ finne wij och igen vthaff Gudz
Ord huru Gud Allmechtig lyhtar dagen för än
Ufftonen kommer/ både hoos the gudfruchtiga/ så
wel såsom och andra Menniskior på Jordenne.

Hoos the gudfruchtiga / enär HERRen Gud
effter sin nådige willia behagar ryckia them hedan vns-
dan olyckan/ som wij låsom hoos Propheten Esaiam.
Men the Rättferdige warda borttagne för o-
lyckone/ och the som redeliga för sig wandrat
hafwa/ kommer til fröjd och hwylas vthi thes-
ras Camrar.

Och andra Menniskior / såsom wij seom med
misgerningsmän plegar tilgåå / the moste sin wäg effter
Gudz och höga öfwerhetennes rättferdiga Doom för
sina stora Synder och begångna brätt skul/ til lijfwee
straffas. Allså seom wij at HERRen Gud effter sin allwija
sa råd och nådige willia således i thetta fallet sit un-
derliga regemente här vppå jordenne hafwer.

E

För

För thet andra/ är och några Menniskiors tanckar som instiga hoos en part och icke ringa them beswåra/ synnerligha hoos them som sina egna/ enär the minst thetta påtencia/ så hasteligen och oförmodeligen bortemista/ så sälja the: Hwem weet nu huru the hafwa dödt wel eller och illa? Nu til at swara: ensaldeligen sådana bekymrade Menniskior som med sådana tanckar ångzligen belasade äro/ them wil man låta see/ sig til tröst/ thenna vnderättelse/ nembligen: at wij wijsa them Gudz Ord/ vthi hwilket the finna wara en åthskilnad emellan the ogudachtige Menniskiors hastige brådöd och the gudfruchtigas och trognas/ synnerligen them som här i werldenne gudeligen (så mycket wij kunnom see) lefwat hafwa.

By enär the ogudachtige och obotsfärdiga hastigt falla och döo/ så kan henda / at the så icke monga ord för sig tala/ sombliga några / och en god deel icke ett ord framföra / hwad skole wij annat tänckia (ehuru man likwäl/ som sagt är/ lemnar then vnder Gudz Doom) än at the döo illa/ thet såsom Gudz Ord och monge Exempel wienna och betyga / såsom först Konung Dawid om the ogudfruchtige talar mycket vthi then 73. Psalmen; Men synnerligen talar han om theas ånda/ hwilken kunskap han bekom vthi Gudz Helgedom som orden

Pl. 37, 18, 19. lyda/ vthi the 17 / 18. och 19. vers. Men så satte them på thet hala/ och förstörte them i grund/ huru snart warda the til intet. The förgås och så en ånda med försträckelse. Sådane ogud-

ogudachtige skola icke komma til sin halwaa
 ålder/ säger och David/ och moste hädan såsom
 fää. Och såsom Job talar om the ogudachtige: Ut
 the warda behållen til förderfwelsens dagh/
 och til Wredennes dag. Wele wij och wetta
 exempel om alt thetta/ så finna wij och them at monga
 åre hasteligen blefwe döde/ såsom:

Psal. 49.

Job. 21, 30.

Ammon bleff hasteligen för then Synd han bedreff
 med sin Syster Thamar/ vthaff sin Broders Absolons
 Tienare dråpin.

2. Sam. 13.

Absolon moste hasteligen omkomma vthi en Gef.

2. Sam. 18: 9.

Then Rika Mannen hoos Lucam bleff oförmodelig
 för än han tänckte/ hastigt döde.

Luc. 12.

HERRans Engel slog then ogudachtige Herodem och
 wardt vpsräten aff Matkar.

Act. 12, 23.

Stij/ alle sådane hafwa varit elaka/ onda och ogudo-
 achtige Menniskior/ thesfore hafwa the och illa medh
 förskreckelse hädanskilds/ ifrån Werldenne/ ty tijt trä
 faller/ blifwer thet liggjande.

Men wele wij nu see vppå the gudfruchtigas och tro-
 gnas hastiga döde ifrån thenne Werldenne/ så skole wij
 förnimma/ at thet går fast annorlunda til medh them/
 nembligen/ effter the hafwa lefwat wäl/ altid vpsående
 och nederleggiande tänckte vppå sin ändalyche/ synnerli-
 gen thetta: hwem weet om iag lefwer til mor-
 gonen! och åter om morgonen seya: hwem weet

Om iag leffwer til afftonen? Kan henda H^Ere Gud/ at tu lyhtar dagen för mig för än afftonen kommer/ och tu skär mitt lifff ewert aff såsom en Wäfware. Om sådane/ som således lefwa hwar dag i godh beredskap/ kan man inthet annat om döma och seya/ synnerligen them som hafwa sin troo på Gress. Jesum Christum/ och ther brede wijsd/ föra ett gudeligt lefwerne/ än at the död sälle och salige Menniskior/ effter thet thetas gärningar föllia them efter.

Apoc. 14, 13

Men så kan nu någon tänckia och säya/ synnerligen the som sådana sorg och Bedröfwelse närmast äre: huru skal iag då sådane wetta/ och wel wara försäkrat/ at sådana gudfruchtige som i hastigheet hedan blifwa bortrychte/ död sälle och salige? Swar.

Til at blifwa vnderwijssta ther om/ är intet bättre/ än at the hålla sig til Gudz Ord/ hwilka bewiisa; at icke dödzens hastigheet altidh skadar/ vshan och för the gudfruchtige är döden them en winning/ thet Apostolen Paulus bekände när han sade: At Christus är mit lif och dödē är min winning. Thet och Gudz Ord/ nogh witna och betyga/ om the rettsfärdigas och gudfruchtigas död/ at thet skeer hastigt doch wäl/ thet man wil bewiisa.

Phil. 1.

I.
Sap. 4, 11.

Först/ utaf wijsheetennes Book at the blifwa bortagna/ the warda bortrychte/ och thet som blifwer bortrycht thet skeer hastigt / the död oförmodes

modelig/ therfore säger Gud; Andra: at han hastade medh honom.

Men må nu sådan dödzens hastigheet wara them skadelig? Ney/ ty här står: the komma til rolighet/ han behagar Gudi wel/ och är honom kär/ och besynnerligen thetta som står: hans Siäl behagade Gudi/ therfore hastade han med honom vthu thetta onda leffwerne.

v. 7.

v. 10.

v. 14.

För thet andra/ at the gudfruchtigas hastiga död är them intet skadelig/ seom wij vthaff stelfwa namnen som the hastige/ doch the Gudfruchtige bekomma/ at the kallat dyrbar som Konung David talar och säger: hans helgons död är dyr hollen för HERRANOM/ the kallat och så helige/ icke allenast här/ vthan och i Wisshetennes Bok: at Gud; helige äro i Nåd och Barmhertigheet/ the kallat the och hån vthforade/ ja och retferdige.

Psal. 116. 4.

Sap. 4. 17.

Esa. 57. 2.

Nu at the här helige/ dyro/ retferdige och vthforas dhe Guds Barn så hasteligen bliffwa bortrychte och borttagna/ thet gör HERREN Gudh efter sin nådige och gudomelige willia. Hwad sadhe then tolmödige Guds Mannen Job / enär Gudh Allmechtig togh i från honom alla hans Barn/ ja således: HERREN gaff och HERREN togh/ welsignat ware hans Namn.

Hiob. 1.

E i q

Zil

3.

Til thet tridie kunna the och see vthaff the gods fruchtigas exempel/ som oförmodeligen och alt för hastigt äre blesne döde/ at then hastige bräddöden intet hast wer varit them skadelig/ såsom Abel/ han bleff hastigt vthaff sin Broder: Mördare Cain ihärligen/ men lijkwel salig/ ty HERren Gudh såg tackeliga til Abel och hans offer/ och hvarsöre? thesöre at han genom trona offrade Gudi större offer än Cain/ och han fick thetta witnessbörd at han war Rättferdig.

Gen. 4, 8.

V. 4.
Hebr. 11, 4.

1, Sam. 31, 2.

Jonathan war en gudfruchtig Man/ hwilken Konung David hierteligen älskade/ han bleff hasteligen vthaff the Philisteer slagen. Hiobs Barn bleffwe hasteligen döde vthaff thet ett starkt Väder omkulbläste thesas Hus/ men lijkwel salige / ty Hiob han sadhe: at HERren tog them.

Job. 1, 19, 21.

Apostlarna äro hasteligen dödade! men lijkwel för sin ständachtigheet och starke Troo / salige. Och flera sådane kunna finnas i then H. Skrift/ för vthan at werdzliga Historier äro fulle medh sådane exempel.

Thesöre haffwa kyrckiones lärare och öf til vnder rättelse/ om eens Christens Menniskios bräddö talas och sagt/ synnerligen B. Lutherus: Effter dödsens sätt seer icke HERren Gud så noga/ utan huru the uthi trona och ett gudeligt leffwerne vthårdat haffwa/ och ther vppå/ (fast om hastigt) saligen äro döde och affsomnade.

Til thet fierde/ så weet och HERren Gud hwilket

ket

let thera dödsfättet of nyttigare är / thesfore bidie wis
 altidh / vthi wår dageliga Bön Gader wår / som H Er
 ren Christus Iesus Guds Son stelsfwer of lärde has
 wer således vthi then eridie bönen: **See tin willie så-**
som i Himmelen så och på jordenne. Nu weec
 H Erren Gudh hwilket thera fättet of nyttigare är /
 (doch förståendes om en Christelig dödh) alt thesfore
 bad och then gudsruchtige R. David vti sin Ps. således:
Min tyd står i tina hender / thet är som wis see
vthaff Grunden på thetta ordhet tyd: min utgång
och mitt sista affsted ifrån thenne Werlden-
ne står alt vthi tina händer / ty tu weec all-
drabäst then rehta tyden och settet / när och hu-
ru tu wil falla migh ifrån thenne Werlden / thesfore
antwardar iagh min sista ånda och dödh vthi tina All-
mechtiga Hender. Men om wis skulle råda / så skulle
 wij fast heller longsambligen willia dödh / som icke heller
 så vnderligit kan wara / aff orsac / at wis så of wel kun-
 de betänckia / och bereda til döden! men hwem weec om
 thet altidh kan wara of nyttigt / ty många äro the som
 lenge liggia vppå sin Sotesång / draga slufdoms for-
 sett myckit länge / moste liggia monge åhr bort åth / som
 wij vthaff then H. Skrifte monga exempel haswa /
 synnerligen om then Mannen som låg i 38 åhr på sän-
 gen / han skulle wel altidh tilförende haswa önskat sig
 döden / men han moste förbisda tijden / then Gudh sågh
 honom nyttigast wara. Och bättre är thet hastigt dödh

Psal. 31

Joh. 1.

an

än länge liggia och pijnas / thet wij förnimme vthaff
 them som vthi Krig för sina fiender til dödz sargade ä-
 ro / the liggia och ropa: **HERR** Gudh släpp midh nu
 snart och förlofa migh at iagh nu må snart slippa then-
 na pijnan / så at the pijnas så häffteligen / at the bedia si-
 na stalbröder nedersticka sigh / ja somblige / som förbarm-
 ligt är / liggia så länge och qvällia sigh at the begyn-
 na falla vthi swärmodige tanckar / liksåsom **HERR**en
 Gudh skulle haffwa öfvergifwit them / som wij monga
 exempel om sådane haffwa / thesfore är thet aldrabäst /
 at wij lemna vår dödz-tijd och dödz-sätt vnder Guds
 Wilsa och vthi hans alzmachtiga hender / och säita som
 wij slunga vthi psalmen: **Hwad** min Gudh wil
 alting thet skeer / hans wilja är then bästa.
 Och medh Apost. Paulo: **Tijden** tilstundar / at
 iagh skal skillas hedan. **Sij** **HERR**en Gud
 såg öf så wij ännu oberedda wore / som David
 talar / och alla våra dagar wore skreffne uti
 hans book / the ännu warda skulle och ingen
 aff them kommen war. Och wiliom wij nu så
 högeligen vara bekymbrat om vår dödz-tijd och sät / så
 låter och thetta fast nödigare angelägit vara: at wij
 lesswa hwar dag i godh beredskap / så at wij kunna haf-
 wa ett gott och rooligit samwete / och äre alla dagar til-
 redz / thet öfriga wiliom wij anwarda vthi Gudz Hand.
 Och thetta är nu så någorlunda (doch enfaldeligen) ta-
 lat thet om / hwad ens Christens Menniskios tanckar
 skal

Phil. 1.

1. 139: v. 16.

skal wara/ enär the hasteligen sina f. bortmista/ och Gud
 alzmechtig oförmodelig them hadanrycker / nembligen :
 at icke dödsens hastighet alltid skadar/ utan allenast hoos
 the ogudachtige/ obofserdige/ som liggia å och å vthi sina
 synder/men the gudhfruchtigas och trognas oförmodeliga
 oc hastiga hadanstildnat/ må wij intet annat tänckia än at
 Gudh Alzmechtig är när them/ anammar theas Siä-
 kar til sig/ in vthi then Ewiga Frögden och Glädien /
 ther som är glädie til fyllest och ett lustigt wäsende vppå
 Guds höggra Hand Ewinnerliga. Thersfore låsom wij
 vthi vår Swenske Litania, icke således : för en Brådöd
 vthan för en ond brådöd/ bewara oss milde
 Herre Gudh.

Här vppå wil man nu framdraga några tröster /
 medh hwilka the högebedröfwade som således sina lä-
 resta hastige bortmista/ såsom :

Then första Trösten / som the högebedröfwade skola
 haffwa/ då the see och förnimma Sina så hastigt och oför-
 modeligen falla hadan ifrån thenna Werldenne/ är
 thenna/ nembl. at Herren Gudh är när them/
 förståendes the gudfruchtige / hwilka haffwa bekommit
 enkannerliga privilegia för andre på Jordenne/ så at
 vppå hwad rum the helst äro stadde/ så haffwa the Gud
 medh sig/ som han lofwar och tillsäger them/ ther widh
 sig David tröstade/ när han sade: Om iag än wan-
 drade i enom mörckom daal / fruchtade iagh
 intet ondt / ty tu äst när migh / iin Råpp och

Psal. 23. 40

S

Staff

Skola sig trösta!

Staff trösta migh / item iagh är när honom i nödenne.

Exempel haffwom wi vthi then Gudfruchtige Patriarchen Jacob / enär han skulle resa til Mesopotamien / bekom han aff HERRen Gudh thetta löfftet / enär
 Gen. 78, 15. Gudh honom wålsagnade ther han sade: Och si / iag är medh tigh / och skal förwara tig ehvare tu saar / och skal föra tig i thetta landet igen / och skal icke öffwergiffwa tigh til thes iag gör all thet iagh tig sagt haffwer.

Gudh war och medh honom på hans heemresa effter som han honom loffwat haffwer / som wi låsom / enär han fick befallning at resa tillbaka heem igen / til ste Sædernes Land / sade han : iag wil wara medh tigh. Allså seom wi at HERRen Gudh aldrig öffwergifwer sina / som fruchte honom och holla hans Budh och stadgar / så at vppå hwad rum the helst wara kunna / ja mit vthi stelfwa fahrligheeten bewarar Gudh them / och är
 Gen. 31, 3. när them som wi låsa hoos Esaiam : Fruchte tig inset iag haffwer kallat tigh wid namn / tu äst min / ty om tu går genom Watn / wil iagh wara när tig / at Strömmarna icke skola fördränckia tigh / ja om tu går vthi Elden skal tu intet bränna tigh / 2c. Här vthaff seom wi hwad för stoor förmon the haffwa som HERRen Gudh fruchte / nembligen / at HERRen Gudh är när them v
 thi

thi allahanda nöd/ therfore sade then gudfruchtige Hiob/ Hiob. 13, 15.
 sij han warder mig doch dräpande/ doch wil
 iag straffa mina Wägar för honom/ thet är/ så
 wil iagh likwel hoppas vppå honom. Davidh/ om Psal. 73.
 migh än Kropp och Siäl försmächte så ästu
 doch min hiertans Tröst och min deel. Är
 nu H Erren Gudh när oss så wel/ så tryge/ så fast och
 stadig/ at ingen (som Christus talar) skal oss rye- Joh. 10, 28.
 fia vthu hans Hand. Hvarfore skolom wi icke
 thetta stadig troo/ at han och ju wisseligen skal wara
 medh oss i wår yttersta nödh/ besynnerligen them som
 wel lefwat och således in til ändan wel vthärdat hafwa.

Therfore nu i högtbedröfwade Föräldrar låter thetta
 wara eder hiertans Tröst: at H Erren Gudh haffwer
 warit när och hoos eder salige t. Son mitt vthi högsta
 nödenne/ ty hans stickelighet/ hans lydna och synner-
 ligen hans gudfruchtighet bewisat sådant/ at Gudh
 icke haffwer öfvergiftwit honom/ ty för skal Högarna Es. 41, 10.
 falla och Bergen wjla för än hans Nåd skal wjla ifrån
 oss / ty thetta här Guden är icke allenast när oss / v
 than och han hielper oss/ han styrker oss som Gud monga
 gånger talar vthi ^{Psal.} 41 cap. Nu tå är H Erren Gud Rom. 8.
 medh oss/ hoo kan tå wara emoot oss/ och thet
 ta är så enfaldeligen then första Trösten.

Then andra Trösten för the högtbedröfwade/ som sta-
 na så hastige boremistta/ skal wara thet om/ at the icke så
 myckit see vppå dödsens macht och tyrannij/ som så ha-

stigt rycker Menniskan bort/ vthan fast meera see vppå
 Guds stoorra Macht/ som dödsens Macht borttagit
 2, Tim, 1, 10, haffwer/ som Apost. Paulus säger: **JESUS CHRIS-**
TUS haffwer borttagit döden sina macht/ och
 itt oförgengeligit väsende i liuset framhafft.
 Och fast om then grymma gästen Döden legger omfull
 Menniskan/ så at Menniskan måste hastigt neder i
 mörcka Graffwena/ som Hischias klagar/ så kommer
 likwål **HERRN** Gudh medh sin Macht/ och tager Men-
 niskiones andra och bästa deel Siälen til sig/ som wij läsa:
 Sap, 3, 11 at the **Rettsfärdigas** Siälar äre vthi **Guds**
Hand/ och intet dödzwaghal komer wiid them.
 1, Thef, 4: 14 Och sedan vppå yttersta dagen skola Menniskiones dö-
 da Kroppar aff Gudh genom Frelsermannen **JESUM**
Christum blifwa med honom framhafda/ som Apost.
 Paulus om the dödas vppståndelse taler. **Therfore** skole
 nu the högtbedröfwade icke mistrosta vppå **HERRN**
Gudh/ såsom han skulle aldeles borttaga thetas lär-
 komna/ och them lijka såsom aldrig meera igen få. **V-**
than låter thetta wara eder hiertans Tröst/ at i medh
 större Glädie få them igen/ effter som wij läsom hoos
 Baruch 4, 23 Propheten Baruch i thet 4 cap. jag haffwer låtit
 eder fara medh Sorg och Gråat/ men **HERRN**
Gudh skal giffwa eder migh igen/ medh
 Glädie och Frögd **Ewinnerliga**. Och huru
 1, Gen 37, gjorde Patriarchen Jacob enär han intet annat wiste/
 vthaff sine Söners orätta berättelse/ än at ett **Wils-**
 diur

diur haffwer hans k. Son Joseph til döds rifwet / så
 sörgde han så hiertelig och hårdt ther öfwer / at han reff
 sin kläder och swepte en Säck omkring sina länder / och
 sorgde en longan tijdh / och wille intet låta hugswala sig /
 som vthi Historien blifwer förmålt / seyandes: Jagh
 warder med Sorg nederfarandes i Grafwe-
 na til min Son. Men hwad hende effter någon
 tijdh / så han fick åter wetta at Joseph hans Son lesde /
 wardt Patriarchen Jacob lijka såsom leswande på nytt /
 som och orden lyda: och hans Ande wardt less- Gen. 45, 771
 swande. Säyandes: Jagh haffwer nogh /
 at min Son Joseph lesswer ännu / iagh wil
 fahra bort och see honom förr än iagh dör.
 Kunde nu Patriarchen Jacob så glädia sig utaf sine Sons
 Josephs Wälfärd vthi Egypten / och synnerligen ther
 aff at han lesde / säyandes: thetta wara nogh / huru
 mycket skola nu rättsinniga Föräldrar som här i Werl-
 denne sorgeligen mista sina käre och liusliga Barn / glä-
 dia sigh enär the förnimma / och thetta stadeliga troo /
 at theras Barn (fast om the hasteligen vppå ett sådant
 sätt / som the intet haffwa förmodat hädanfälla) leswa
 vthi sit rätta Fädernes Land i Guds Rike / äre vthaff
 HERren Gudh ther vpsatte til Ewig ähra och herlige-
 heet / äre lijka Guds Englar / nu hierteligen med glädie
 säya: thet är nogh / och migh til stoor Tröst / at iag
 weest mitt Barn vthi en öfwermåttan Frögd och Glädie

S ij

trium

Bfa. 35, 10. triumpherar ibland Gud; Englar/ ther som är ewig
Frögd öfwer hans hustruud.

1. Cor. 2, 9. Thet är nogh/ at iagh och nu fullkomligen weet
at mitt Barn är vthi en sådan öfvermåttan Glädie/
then intet öga haffwer sedt/ intet öra haffwer
hörde/ icke heller vti nogon Menniskios hier-
ta skigit är / thet Gudh haffwer beredt them / som
honom älsta.

Bfa. 65, 18. Thet är nogh / at iagh och weet / att vppå the
gudfruchtigas Glädie bliffwer ingen ånde / som står
hoos Esaiam / at the skola frögda sig ewiuerliga.

1. Cor. 13. Thet är nogh / at iagh weet migh så honom igen
mycket herligare / än iagh honom här boremistat hafver.
Thy han är här sådd vthi snöpligheet men han
skal vppstå vthi härligheet / och han är hädan
kommin vthi sköpligheet / men han skal vpp-
stå vthi krafft.

Luc. 7. Thersfore tröster eder nu i högebedröfwade l. Föräl-
drar ther vthaff: at then som haffwer hastigt eder l. Son
borttagit / han skal och stelff giffwa eder honom igen/
som wij i dag hörde vthaff dagsens H. Evangelio / om
Anckiones Son i Nain / hwilken aldeles död war / men
HERRen Kristus vppwakte honom / så at then döde sat-
te sigh vp / och begynte til at tala / och ther står: Att
Christus siel honom hans Moder igen / altså skal och
HERRen JESUS Kristus Guds Son så hwariom och
enom

enom theras lärkomna igen / them the här i stoor Bes
dröfwelse bortmistat hafwa. Och ingen skal så
taga them ther vthu hans Hand / vthan så
skola the så bliffwa medh HERRANOM alltid.
Görom såsom then Läraren Eyprianus säger:

Joh. 10.

Non mortem sed immortalitatem cogito, thet är:
Jagh täncker icke så mycket på döden vthan fast me-
ra vppå odödeligheten och then ewig åhra och Herlighet
som på oss vppenbaras skal. Och thetta är nu the trös-
ter som the Bedröfwade här aff hafwa skola.

Nu allenast til ett flut / wil man twenne förma-
ningar korteligen andraga / then förra i gemeen til oss
alla. Then andra i synnerheet til thesse här mycket högt
bedröfwade Föräldrarna.

1. Förma-
ningen.

Then förra Förmaningen / hwilken man sade skulle
wara i gemeen för oss alla / är således: Effter wij nu
så owissa äre vppå wår Dödstund / som Salmon talar:
Och weet Menniskan icke sin tjd / utan så-
som Fiskarna warda fångne / med en skadelig
Krook / och såsom Foglarna warda fångna
med snaronne / altså warda Menniskior
borttryckte i ondrom tjd / när han hasteliga kom-
mer öfwer them.

Becl. 9, 12.

Jcke heller Rummet hwarest wij skole dö

Jcke heller Sättet huru wij skole dö

Alt sådant är oss Menniskior / här i Werldenne för-
borgat / ty Absolon han skulle wel aldrig hafwa tenckt /

2. Sam. 18.
v. 9.

v. 14.

Exod. 14. v.
27, 28.

Matth. 14.
v. 10.

at hans Dödzrum skulle wara emellan Himmel och Jord vthi en Eel/ icke heller tencke/ at hans Dödzsätt skulle så wara/ Hångia medh siet Högfärdiga Håår vthi Eelen/ och medh 3 spejser igenom stungen. Men thet gick honom fast annorlunda än han förmodade thet Gudh Allmechtigh lyctade dagen för honom förr än afftonen kom.

Konung Pharaos rum motte wara i Röda Haffwet och hans Dödzsätt druckna och then gudfruchtige och stadige Johannes Baptista Halsbuggen i Fensgelse. 2c. Och många sådana Exempel/ aff hwilka wij kunna see of wara owisse om wår dödztidh / dödzsätt och rum.

Och wore thet nu så/ at then här Grymma och hårda gästen Döden komme vppå ett sätt / at hadantaga Menniskan ifrån thenna Werldenne/ så skulle Menniskan äntå någorlunda biuda til at achta sig och lesa wa i godh Beredskap! Men nu är then här oförmodeliga gästen döden i sin Konst så achtsam/ så försaren och så Lärder/ at man aldrig kan eller får wetta hwarest/ när och huru han wil of hadanryckia. **Ex:**

Thenna här Dödsens werckstad är så full medh Instrumenter och Redskap/ at ther fattas thenna gästen döden intet/ och om thet skulle sig så tildraga / at wij skulle blifwa införde vthi thenna här Dödsens werckstad/ så skulle Menniskan ofwer hans werktuggh blifwa häpin och försträckt.

Ly han brukar icke allenast vthi sin Werkstad the 4 Elementerna / som är / Jorden / Watnet / Eld och Wäder / vthan och andra obehagwemliga ting / medh hwilka han oförmodelig / och alt för hastigt vnderstundom then säkra Menniskian hådanrycker.

Wele wij wetta huruledes then här Grymma gästen döden brukar (doch igenom Gudz tilstådelse) Elementerna så finnom wij sådant igen vthaff Skrifstennes Historier / såsom:

Huru många vpslukade Jorden vthi Mossis tid / som wij låsom vthaff then fierde Mossis book / således: at Jorden remnade vnder them / och lett sin Mun vp / och vpslukte them / med deras hws / med alla the Menniskior / som när Korach woro / med alla theras häffwor.

1.
Jorden.
Num. 16. v.
32.

Huru många Menniskior häffwer Watnet fördränckt vthi Syndafloeden för theras brätt och stoorra synder / ia otaliga många Menniskior / än vthi thet Röda Häffwet / moste och icke then ogudachtige Konung Pharaos medh sin Häär ther qwar liggia / och ännu ährligen skeer / at monga bliffwa vthi Watnet förqwasde / thet och then dageliga försarenheten / mehr än wij wele wetat / witar.

2.
Watnet
Gen. 7.
Exod. 14.

Huru monga häffwer och then Grymma gästen Elden vprånt och förtärt / intet annat skola the Sodomiter säya / enär Gud almechtig för theras stoorra synder skul / låt regna Eld och Svaswel aff

3.
Elden.
Gen. 19. v.
24.

Himmelen öfver them / och monga andra / som
aff Eld äro vprändte.

4.
Wädrer

Huru giff thet til medh Hiobs Barn / kom icke etc
hastige och starke Stormväder / som omkulbläste
Huset / thet the inne vthi woro / så at the moste haster-
ligen och oförmodeligen döde. Och många andra döds-
set brukar nu then här gamla och Grymma gästen Dö-
den / som wij hafwom hörde vthaff then H. Skrifte /
werldlig Historier och dagelig försarenheeten wittnar
och thet samma / såsom: somblige äre hasteliga och oför-
modelige igenom stungna / såsom Abner och Amasa /
2. Sam. 3.
2. Sam. 20.
v. 9.
2. Reg. 2.
v. 24.
Gen. 35.
sombliga aff Wildiur sönderrefna och vpatne / såsom
the 40 Piltarna / för thet the begabbade Elisæum /
sombliga falle sig ihjäl / somblige moste och sättia liff-
wet til vthi Barnfödelse / såsom Rachel / ic. Och alt-
så seem wij här vthaff / at Menniskan weet intet sin
döds-tid / sätt och rum / thet är of förborgat.

Nu emedan såsom så är / så wele wij allesammans
wända of til HERRen wår Gudh / som hafwett macht
1. Sam. 2, 6.
Både öfver liffwet och döden / och bedia honom han
wille hålla of wakande / effter som wår HERR och
Frelfare Iesus Christus of råder och förmaner / så tjan-
des: Waker fördenstul / ty i wetten icke när
Marc. 13, v.
35.
Hwßbonden kommer / antingen om Afttonen /
v. 36.
eller midnaktid / eller i höns gelen / eller om
Morgonen. At om han kommr hasteliga han
icke skal finna ider sofwande; nu / at Christus icke allenast
sade

sade thessa orden til sina Lärjungar/ vthan til oss alla/
seem wij vthaff thesse här orden: men hwad iag se-
ger ider/ thet seger iagh allom/ waker.

v. 37.

Therföre så stole wij allesammans här vthaff blifwa
förmante / til at altydh tenckia vppå åndan /
som then wisse Mannen Sprach och tigräder och förma-
ner. Och at wij wissliga wandrasåsom våra gudfruch-
tiga Förfäder haffwa giordt / thet Apostlen Paulus och
föraltning lærer/ säyandes: seer til / huru i wan-
dren wissliga/ icke såsom the orwisa/ utan som
the wisa. Och sticker eder effter tyden ty
tyden är ond.

Syr. 7.v.39.

Eph. 5.v.15.

v. 16.

Thy enär wij wilkom see vppå våra fordom gudfruch-
tige Förfäder / huru the haffwa som rätt- och wälbe-
tänkte Menniskior betrachtat/ och sig påminne döden /
så haffwa the hafft sina tanckar til Gud wår käre Him-
melste Fader/ och påminne sig som offrast sin dödelighet.

Thy haffwer then gudfruchtige K. David wende-sit
Hierta och sina tanckar/ enär han hierteligen badh sin
HERRA Gudh om vnderwissning til at saligen död /
när han sade: HERRE lär mig doch/ at thet må-
ske så en ånda med mig/ och at mitt Lijff icke
Måål haffwer och at iag hedan moste. Och
såsom wij slunga vthaff wår Christeliga Lijfpsalm/ så
ledes:

G y

Th

Tu bidie wy tig o H ERRE blid /
 Lär oss betänckia vår korta tid /
 Ut wy moge wylshcet finna /
 Som styrker vårt hierta och sinne.

Tijt wände sig then gudfruchtige och älderstegne Si-
 meon/ när han sade: **H ERRE** nu låter tu tin
 Tienare fara i Frjd.

Tijt wände sig och then tolmådige Gudz Mannen
 Job/ säyandes: Jagh weet at min Förlossare
 leffwer / och medh en sådan ånda och stark Troo ta-
 lade om sin vpståndelse/ med thesse orden: Och han
 skal på sistonne upwäckia mig aff Jordenne/
 och iagh skal sedan medh thesso mine Huud
 omkläd warda. Och skal i mitt Kört så see
 Gud. Honom skal iag mig see / och min ö-
 gon skola skoda honom/ och ingen annan.

Tijt wände sig Apost. Paulus när han sade: jag ä-
 stundar stiliās hedan/ och wara med Christo.

Tijt wände sig then h. Johannes/ tå han hierteligen
 Apc. 22. sade: kom H ERRE J Esu/ ja/ kom H ERRE
 J Esu.

Andra gudfruchtige Menniskior på Jordenne haff-
 wa och sin dödeligheet medh wissa tekn sig påminna lät-
 tic/ såsom then gudfruchtige Joseph aff Aritmathia,
 han haffwer vthi wålmachten lätic vthugga sig en
 Graaff

Graaff vthi sin Ortegård/ vthan twiffwel/ til then endan/ at han sig som offtest skulle vthaff Orternas och Graffwens påseende/ döden påminna.

The Ægypthier haßwa sig således sin dödeligheet påmint/ at the haßwa/ enär the lustige wore/ frambrurit en dödsfälla/ och ther medh tänckte vppå sin dödeligheet.

Saladinus then mechtige Konungen vthi Asten/ han haßwer lätit bära för sig ett hvitt flåde/ och sage Asia Rex Saladinus plus non affert secum in morte. Thet är/ Saladinus Konungen i Asten får intet mehra medh sig i döden än thetta hvitta Swepeflådet/ medh hwilket flåde han haßwer likwel altidh påmint sig sin dödeligheet.

Men så skolem och wij altidh os vppåminna vår dödeligheet/ på thet wij kunna altidh vara beredda/ thet är altidh haßwa våra Lampor brinnande/ medh the 5 wissa Jungfrurna/ ty:

Matt. 25. v.

4.

När som wij tänckie ther minst vppå/
 Då komer ther en gäst/ som klappar oc slår/
 Then wij plåga döden falla.

O Menniskia tu skalt nu sölia migh/
 Jag wil icke längre fördröja medh dig/
 Jag fångar så Menniskior alla
 O Jesu/ o Jesu wij troliga på tigh falla.

G iij

Och

Och thetta är nu så then förre förmaningen igemeen til of alla.

2. Förmaningen.

Then andra Förmaningen til Föräldrarna i synnerheet är thenna: Effter thet i högtbedröffwade Föräldrar/ at Herren Gudh nu vppå thetta sättet/ så hastigt och oförmodeligen haffwer tagit och bortryckt eder mycket liuflige och käre Son/ öffwer hwilket bedröfweliga fall / iagh wäl weet / i nu öffwermåtton sorgfulle åre/ såsom och intet vnderligt är/ effter thet then naturliga kärleken sådant fordrar/ och Christenhetens

Syr. 38. 17.

nes Lärare Syrach nog thet om talar: Tu skal gråta hierteliga och bitterliga/ och flagelig gråt holla / thet effter som han varit haffwer.

v. 18.

Men så säger Syrach strax thet hoos/ at tu skal åter taga hugswalelse til dig igen/ at tu icke sorgfull warder. Här höre wij at förmyckin sorg är skadelig/ Gudh wil intet så haffwa/ som Apost. Paulus talar om the troos och tröstlöse Menniskior/ hwilka

1. Thef. 4. 13

sörja som intet hopp haffwa/ vthan i skolen mottelig söria som wij vthaff wår Christelig Liffpsalm slunge/ och om i högtbedröffwade Föräldrar nu mycket söria/ hwad vthräkten i annat thet medh/ än vthmatta Eder selskwa/ ty i kunnen intet medh eder sorg draga then döde tillbaka/ som och Syrach säger: at thet är intet igenkommande/ thet hielper honom intet/ men

Syr. 38. 22.

tig gör tu skada. Allså kan nu ingen thetta off of

andra

ändra/ thet moſte nu ſå wara/ vthan thetta råder iagh
 eder i bedröfwade Föräldrar/ görer ſåſom Konung Da-
 uid han i ſin ſorg gjorde/ enär han miſtade ſit l. Barn/
 tå ſade han: Kan iag hempta honom igen? Nej.
 Jag går wel til honom/ men intet kommer
 han til mig igen. Allſå hielper intet/ K. David
 förmätte intet medh ſin hiertans ſorg draga ſit dödhä
 Barn tillbaka/ icke heller Anckian i Nain (ſom wi hör-
 de i dag aff Söndags Evangelio) kunde medh ſin ſto-
 ra gråat giſſwa ſin eenda Son Luff igen/ the moſte ſå-
 dant låta beſå / och merkte wäl / om the längre ſulle
 föria/ ſulle the ther medh intet annat göra än ſina krafft-
 er förſwaga/ ſom och Läraren Syrach ſäger: aff ſtor
 ſorg kommer döden/ och hiertans ångest för-
 ſwagar kraffterna.

Therföre tå i h ögtbedröfwade Föräldrar wänder E-
 der nu til Herren wår Gudh/ och ſeer vppå honom/
 han feelar eder intet/ och täncker: ſåſom han är dödh
 bleſwen/ ſå moſte och tu döo/ i går borde ho-
 nom/ och i dag tig. Och enkannerligen ſeer vppå
 Guds nådige Wilia/ ty hwad wår Gudh wil altydh
 thet ſkeer/ hans wilia är then bästa / ſom wi i
 psalmen ſlunga. Och hafwer thetta warit Gudz Wil-
 je/ ſom nu ſede är / ſå lunde wi vſle Menniſkior och
 Jordematkar icke thet ringaſta ſå ther emoot/ ſom Sal-
 mon talar: hwad Gud gör / thet bliſwer ſå /
 och

2. Sam. 12.

V. 23.

Luc. 9.

Syr. 38, v. 19.

V. 23.

Eecl. 3, 13. och hwadh han göra wil / thet moste skee.
 Wij kunde wäl förstå at theenna sorgen är tung / och håre
 trycker hiertat / och mycket som kan vthi edra tanckar ins
 falla / men så råder Gudh åntå / som han talar hoos Pro
 pheten: Ty mina tanckar / äre icke idra tanckar /
 Esa. 55, v. 2. och edra wågar äre icke mina wågar / säger
 v. 9. Herren / vthan så mycket Himmelen är högre
 än Jorden / så äre och mina wågar högre än
 edra / och mina tanckar högre än edra tanckar.
 Ty våra tanckar här i theenna Werldenne the så offta
 feelt / och går intet tist / som wij vndertijden tänckia /
 ty enär wij måäm som bäst / och inbilla oss ingen nöd wa
 ra vppå särde / så wetta wij aldrig vthaff för än wij ä
 re faldne och rålade vthi stoor sorg och Bedröfwelse /
 heller och vthi någon annan oförmodelig hendelse / Sora
 Rom. 11, 33. och olägenheet / ty Guds domar äro obegripeli
 ga och outhransakelige äro hans wågar / ty ho
 1. Cor. 2, 16. hastwer kent Herrens sinne? Thersöre tå /
 Esa. 40, 13. then som står / see til at han icke faller / och es
 när wij wäl må / tackom thersöre Gudh wår Himmels
 ke Fader / och tänckiom at annorlunda kan skee och hån
 da / ty om Afftonen warar sorg / men om Morgonen
 glädie / och twert om / om morgonen glädie / och om aff
 tonen sorg / så owarachtigt är här i Werldenne medh
 Menniskiones lefwerne. Är förthenstul intet bättre /
 än at i stilla edra tanckar / och gostwen eder / i bedröfs
 wade Föräldrar vnder Guds Faderlige Wilje / ty wij
 ärom

Lyt-Predikan.

57

årom alt för ringa och swaga / at stå emot Gudz Wi-
 lje / som wisse Mannen Syrach of lærer / säyandes:
 hwad står tu emot Gudz Wilia / ehvad tu les- Syr. 42, 6.
 swer i 10 = 100 eller = 1000 år / ty i dödenō frā-
 gar man intet / huru lenge en leswat hafwer.
 Och är thet nu Guds Wilie / så moete thet wara som
 skede är / så at wi moete seya med Hiob: såsom HER- Job. 1, 21.
 ranom teckes / så är thet skedt. Och görer /
 som then wise Syrach of tilråder / ther han säger:
 Sedan nu then döde i roo ligger / så wendf Syr. 38: v. 24
 och tu igen at tänckia oppå honom och hug-
 swala tigh åter öfwer honom / effter hans
 Ande nu hedanskilt är.

Nu tå i högtbedröfwade och myckit sorgfulle Föräl-
 drar / låter eder hiertans sorg så småningom falla / och
 holler eder fast och stadigt til HERren wår Gudh och
 fåre Himmelske Fader / och fatter stånd och Tröst hoos
 honom / som hafwer lofwat sigh altidh sina högtbedröf-
 wade och ångslige wilia trösta och hugswala / som Gud
 selff säger hoos Propheten Jeremiam / således: Jer. 31: v. 13.
 Jag skal förwandla theras ångest i glädie /
 och trösta them / och frögda them effter theras
 Bedröffwelse. Och troon nu Gudh Eder k. Him-
 melske Fader ther om / tå bliffwa i rätteligen tröstade.
 Som wi ther om slunge vthi Psalmen.

H

Ther=

Therefore råder jagh aldramest/
 Hwad thet är meera Man eller Qwinna/
 At man troor Gud allena bäst/
 Så kan snart sorgen försvinna.

Verte foliū

Esa. 64.

1. Cor. 2, 9.

Psal. 16, 11.

Alltså sluter man nu medh thetta: at i käre Föräl-
 drar i HERRans Jesu Namn förer Eder tilstanes
 thet ljufliga / lustiga och gladesfulla tilstånd och lägen-
 heet / Eder käre och älskeliga Son nu mehra hoos Gud
 salig / wistas och swäffwar vthi / ja vthi en öffwermät-
 ton och outhsäneligh Glädie och Frögd / ja / så stoor /
 ja intet öga hafwer sedt / intet öra hafwer
 hört / en heller instigit vthi någons Men-
 niskios hierta / thet Gud hafwer beredt them
 som honom älska. Ther som är Glädie til-
 fyllest och it lustigt wäsende vppå Gudz hög-
 ra Hand Erwinnerliga. Til hwilken Glädie at kom-
 ma / vnne och förlåne oss Gudh Fader / Son /
 och then H. Ande / Amen.

Soli Deo Patri, Filio & Spiritui Sancto Glo-
 ria & gratia per Dominum nostrum Jesum
 Christum nunc & semper, & in se-
 cula seculorum, Amen.

Perfo-

PERSONALIA.

D Vad nu thenne vår salig Christi-
 stendoms Broders herkomst / gu-
 delige leffwerne / oförmodelige dock
 salige Endalycht och hedansfård wydkommer.
 Så är thet nogsampt thenne Guds Försam-
 bling kunnigt / at han är härkommen aff Chri-
 stelige och ährlige Föreltrar här i Församblin-
 gen: hans Fader är W: och konstrijke M: Lars
 Jönsson Belgemakare; hans Moder gud-
 fruchtige och dygdesamma Hustru Sunnila
 Korh Dotter. Hvilka och bägge med hier-
 tans sorg och suckan nu bjuwista sin sal. Sons
 Jordefård. Aff desse ährlige Föräldrar är
 denne vår Sal. Broder födder hüt til werl-
 denne Åhr 1648. den 12 Julij öti Sunnilbo
 Sochn. Och haffwa de strax effter then na-
 turlige födelsen hafft den Faderlige omsorgen
 om sin k. Son / at the haffwa låtit honom sö-
 das på nytt genom Doop och Christendom /
 och är han altså bliffwen en Lemm i then ande-
 liga

liga Christi Kropp/ Gudz Församling. Sedan
 haßwa the vthi hans tiltagande ålder al-
 tydlatit sig angelågit vara/ huru han till-
 ka med åhren tiltaga skulle vthi alla Christe-
 liga dygder/ som vnga personer wel anstå/
 i synnerheet huru han kunde rett vnderwüster
 bliffwa i våra Christeliga Troos Artiklar;
 haßwa the dersöre aff försorg om sit k. Barn/
 och lust til Guds Ord strax när han kunde
 göra åtskillnad emellan höger och wenster /
 uppehållit en Præceptorem hemma i huset som
 honom tillika med hans salige Broder vn-
 derwüste vthi thee första Elementen och Ca-
 techismo och annat som Barn först insupan
 bör. Och effter the förnumo thenne sin Son
 haßwa lust til at läsa och studera, ty haßwa
 the effter ett moget betenckande och godha
 Weners inrådande förstickat honom tillika
 med sin Broder til Köpingz Schola åhr 1656
 om hösten / hwarest the frequenterade vthi
 två åhr. Sedan för serdeles orsaker skul
 sendes han til Arboga Schola/ och ther mi-
 stade han sin köglige Broder / en vthan sin
 och

och sine Föräldrars störste sorg och affsaknad;
 Så at ock the så endels sinnade wore denne
 sin återlesde endeste Son isfrån studierna ta-
 ga och heemkalla. Doch beweckte aff deras
 ingiffwande/ som sågo hwad han war incli-
 nerad til/ såsom och aff hans egen flütigheet
 och tydiga Böner til sine käre Föräldrar / at
 han motte så holla wid Booken / förskickade
 the honom aliså isfrå Urboga (när han der nå-
 got öfwer 4 åhr medh sin Skolemästares stör-
 sta behagh varit hade) til Wästerås Gymna-
 sium 1663, ther han vthi 3 åhr sin högsta flüt
 anlade/ och fattade een sådan lust til booken/
 at han aldeles slöt hoos sigh/ dem ey för öff-
 wergiffwa/ förr än han theruti (dher Gudh
 honom Lysstuden meddelandes worde) ett
 merckeligt framstegh göra wille. Enteli-
 gen bleff han beweckt aff sine condisciplars
 afresande til Upsala / at ock ther wydare sin
 Lycka försökia / nööt så effter ansodran loff af
 the Ehrewhrdige herrarna Lectoribus uti
 Wästerås att resa til Academien, åhr 1665
 om Pinges=helgen / försedd med itt herligt

Witnessbörd aff då warande Wästerås Gy-
 mnasij Rect. Clariss. Dn. JON A Holstenio kom
 han til Upsala då allenast undergående de-
 positions Acten / men strax föllande Höst
 med allan aff sine högtåhrade Föräldrar dyc
 försendes i den Aht och mening at the som
 Hanna sin Samuel Gudi offra wille. 1669
 när han heemkom om Sommaren bleff han
 fordrat af nu närwarande Ehrborne wälwij-
 se och Wälbetrodde Herren Besalningzman-
 nen til Skerwijk at Præceptorera för hans
 yngste Son / thet han oth en tyd efftertom til
 then ehrbare Herrens och högtårade Modres
 största nöje. Men såsom hans sinne altyd
 satt i booflige konstens yrkiande för alt an-
 nat / så at han och syntes sig then tyd aff sin
 yngdom förspilla / så / när han war ifrån A-
 cademien, ty tog han effter sine Högtårade
 Föräldrars consens förloff aff sin mycket fro-
 me Nutritio och reste således åter effter Jule-
 högtiden innerwarande åhr til Academien i-
 gen / der han med så större üfwer studierna an-
 greep / som han tychte sig dem i en lüten från-
 waru från Academien, försummat haßwa:
 dhet

Dett han nogsampt see låt i almena lectioners
stadiga bisittande och sine privat collegiers
flitige åhörande / hwar han och merckelige
specimina eller sine studiers proff aflade; så
at intet twiſwelsmål war / at ju han / der Gud
lyſſtyden honom förundt hade / skulle bliffwa
en behagelig ålderdoms tröst för sine käreſke-
lige Föräldrar / hwilka all bekostnad hadhe
hafft för honom ospard. Hwad elliest hans
studier anlangar så haffwer han för all ting
ålſkat Theologiæ studium och altid syſſtat til
dett målet / huru han motte med tyden tiena
Gudz Församling til upbyggelse / såsom han
och icke så långofedan låt höra ett lütet proff i
denna Församlingen. Haffwer stedze hafft
Gud och hans h. Ord i ſtoor åhrewyrdning /
gerna warit tilſtådes i Gudz huus / tidt och
offta begråtit ſina synder / trodt Gud om syn-
dernas förlåtelse för ſin Frelſares Jesu Chri-
ſti ſkul / och til des styrckio offta begåt h. E.
rans högwardige Natward; Dett han och
Söndagen nest för ſin afgang utu thema wer-
den med ſörſta devotion gjorde. Der jem-

pte huru hans hierta sult war aff förtröstan på then eende siäle = läkaren / förnimme wij af hans sidste Ord han talade här i Werlden / dem han uti sielfswa dödzkampen framdrog utu sit hierta och sade två resor: **Gudh tröste mig: Gud tröste mig.** Swilka wore sköna och merkelige Ord.

Emoot sine k. Föräldrar haffwer han ehrtedt sig såsom en lydigh Son / gått them tilhanda med alla sonlige tienster / stelt sig tafsam / förande sig til sinnes the monge beswär och stoora bekostningar som hans högtåhrade k. Föräldrar med största flüt på honom nu hela 14 åhrs tjd bortåt / både wid Scholarne och Gymnasium såsom och Academien använde hade. Swilka honom nu så mycket mehr begråta / som the sin endeste / liufligste och aldrakäreste Son mist haffwa.

Emoot sine förmån och Præceptorer har han bewijst sig en trogen discipel, altid wetat dem sin tilbörliche reuerenz / åhra oc tienst.

Emot sin Slecht och Wenner har han låtit

tit sedt ett vprichtig/ ofskrymptat och redeli-
 git hierta/ intet vngåt med någon falskheet
 och bedrägerij vthan altijd i retvisone sagt sin
 mening fritt vth/ vachtandes at en den illa
 eller wel vthydde.

Ytterste hwad hans sal. ändalycht anbelan-
 gar / så haffwer then Allzwåldige Gudhen
 (hwars domar äro outransakelige) efter sitt
 alwåise och outransakelige Råd tilstat ganska
 oförtentt honom vthur thenne Sorge=dalen
 vtaff en vachtsam hastig förledning/ oförmo-
 deligen hädanryckias i Bpsala den 1 Junij in-
 newarande åhr / så hans wandrings tydh
 här i Werlden hade strekt sigh til 21. Åhr 10.
 Månader och 19 dagar. Then högste Gu-
 den frögde hans Siäl vti the leffwandes Lan-
 de och giffwe Kroppen en rolig hvilo i Jor-
 denne/ ther han nu nidsettias skal i sin Graf/
 och förlåne åter igen kropsens oc siälens liuf-
 lige sammanfogning på then store HErrans
 Vppenbarelse Dag. Sampt och of allom

Oppå vår hädansfärdz dag en salig ändalyche/
och tillika med honom och alla Christ-
trogna en frögdesull Bpstån-
delse/ Amen.

E N D E.

שאו כחורים קינה ונהי
 לא תנו לכם פוגת ודמעות תזיל עיניכם
 גם הזקנים באו ולינו בשקיים
 יומם ולילה בכו עמדי ובצהרים התחמרמרו
 כי לאבל נהפך מחולנו ושבת משושנו
 על דבר לוקח מעלינו צבי עמנו כחור טוב מאד
 שמואל ורנבירג

יהי נפשו צרורה בצרור החיים את יי אלהינו
 הוא שבעוה פתאם בחצי מות הוכרה
 בעיר הגדולה שבאופסליארה
 בחדש תמוז שנת תרע מפק
 כה במהרה עבר הכבוד העולם הזה
 אבר

מפני הרעה נאסף הכחור ההוא
 יבוא אל שלום ומעל פניו מחה אדני יי כל רמעה
 עתה ילין רענו בעיר הקדושה
 אשר כה לא ישמע קול בכי וזעקוה
 כי אם שמחת עולם על ראשו
 ומשוש דור ודור

על מות רעהו כתב

JOH. SEVALLIUS
 Seb. Araf. Contr.

Ad

AD

Reverendum & Doctissimum VIRUM
 DN. AARONEM OLAI Hudvichs-
 valdiâ - Helsingum Pastorem in Skinstat-
 berg dignissimum, Concionis hujus Au-
 thorem gravissimum, affinem &
 Fautorem meum certissimum.

I.

Antiquæ. probitatis. atquè. morum. Exem-
 Mihi. ter. colende. AARON. (plar.
 En. lætus. Tibi. gratulor. & grator.
 Materia. eruditior. quò. est.

Et.

Quo. doctius. explicatur. abs. Te.
 Macte. hâc. indole. macte. laude.
 Macte. genio. hoc. inquam. nostro. ævo. beati-
 Preme. cæpta. & institutum. (ore.
 Sic. mortalibus. &. Jehovæ. amatus.
 Honore. sempiterno. pollebis.

Quem.

Tibi. quoquè. posteris. debent.

properanti. calamo.

S.

G. W:

II.

Then Sal. Framlednes

Lijf = Text

vthi verser kort-och enfaldeligen försattad.

In modum *wegwimmias*.

HUll stilla/ ljetet bjöd/ tu fiskiand wandringzman/
 Om tu har någon tjd/ thet tig wäl gagna kan;
 See/ ey off många ähr/ ey mogen tjd och älder/
 Jag lägges vppå Bår/ och döden Grym thet wälder;
 Jagh som en rundan tjd/ än lesswa hade kun't/
 (Om döden migh oblijd / migh liffwet ha förunt)
 Jag moste mycket för/ saa än iag thet förmodde /
 Til mörka Graswens döer/ för än som iag thet trodde/
 Ey mehra Herren see/ vthi the lesswands lande/
 Ey Menniskior migh tee/ som frij från dödsens bande
 An lesswa vppå Jord: ty tjden min är borta/
 Och alt förkorter giord/ mitt liff är migh förkorta;
 Som Wäswaren Kleen trä/ affskär ell' sönderstjter /
 Mitt liff rätt lijla så/ dödytanden grymm' affbjster;
 Ja dagen lyctas mig/ för'n affton monde komma/
 Så ändas min liffstjd/ mon thet är mig til fromma?
 Doch see/ nu bord det mig; när döden tigh wil gästa/
 Tu ick weet / ty tig bered och alt til bästa
 I alla motto red / at tu när thet så gäller/
 Wä haffwa gott bested/ chwart tin saaf så hwälswer/
 I it Wt

I it

Wt

G. W.

Wij endeligh råkas må/ i Himmels Glädien höga/
 Ther alles Sorge-tår/ affstryks aff wåta Sga/
 Tijt iag förr' hafwer gått/ der iag nu hafwer hamnat/
 Ther målet iag har nått (det jordeste är lempnat)
 Jag har nu glädie stoor/ stor Frögd/ stor lust och lissa/
 Bland Helig Engla Chor/ mond iag Gud städze prissa/
 Som fulslog all dödzmache/genlycta dödzens låstar/
 Worttog all dödzens krafft/ frij giord mig från hans
 skäckt
 Ther kämpen Kristus war/ en Segersammer hielte/
 Som Segersanan bar/ dödd/ dieswul=werd nidfelte/
 Han Kristus är mit luff/ och döde war mit
 winning/
 Så ändas thetta Riff; och fast är den inbilning.

2ff

Gabriele wallenio west.

